

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:
Cím: *Hogy vagyunk Budapesten?*

Forrás: *Izolat*

Bp.
(Hely)

1919. x. 28.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

"1919"

Személy

Helyszám

308

1919

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

— **Hogy vagyunk Budapesten?** Nehezen, bajjal és akadálylyal küzködve, de mégis él már Budapest. Ahhoz a rettentő sivár állapothoz képest, amelyet a magyar főváros a proletárdiktatúra alatt mutatott, ez az élet szinte virágzónak és elevennek mondható. A bolsevizmus négy hónapja alatt a város képe kimondhatatlanul szomorú volt. Nemcsak a bezárt redőnyű üzletek az étkezőhelyiségek előtt sorban álló tömegek tették ezt, hanem az egész élet megakadása. Az utcán lesoványodott, szomorú emberek jártak busz tekintettel, alig mertek egymáshoz szólni és ha szóltak is, csak a bajukat panaszolták. Minden társas érintkezés megszűnt, az ember még látogatónak sem mert menni, mert nem tudhatta, nem fogják-e ellenforradalmi összejövetelként följelenteni az ártatlan barátai látogatását. Rossz kedv, szomorúság, gyanakodás mindenfelől, a gyanu hullája ott szállongott az emberek fölött és elriasztotta belőlük a jókedvet. Ma legalább ez nincs meg, szabadon szólhat, hangosan az ember, élheti a maga életét, nincs az agyvelején az irtózató lelkiismereti képnyszer aroncsa. Mindenki élvezi ezt az állapotot, az utcákon nagy sokaság jár-keel egész nap, a társadalmi élet lassan-lassan megindul, a vendéglők visszakapták régi képüket, a kávéházak sem uőáratos

tömeg-zabáltatók többé, csöndes olvasgatók, szórakozó társaságok ülnek bennük s a pincér nem „elvtárs” közbé és igyekszik visszayonulni régi udvariasságához, mert a borra való intézménye magától föléledt. Az üzletek kárikatait még mindig mint látványosságokat nézik, venni csak módjával vesznek, mert kevés a pénz és hátha nemsokára olcsóbb lesz minden. Az utcákon rengeteg mindenféle árus, különösen a Rákóczi-uton spalérban állnak és egymást tulkiabálva árulják a sok mindenféle árut. Rengeteg gyümölcsárus mindenütt, különösen szőlőt árulnak mindenütt, — ha nem lett volna háború meg kommunizmus, akkor csaknem ingyen vesztegeinék, annyi gyümölcs van a piacon. Most persze keserves drága minden. A mostani napok specialitása az a sok sajtótermék, lapocskák, füzetek, hírlapformájú álröpiratok, amit árulnak, — csaknem mind aljas szemét, amely remélhetőleg mind el fog takarodni, amint a randes lapok megjelennek. Budapest most az átmenet, a bizonytalanság állapotában van, tele aggodalommal, reménykedéssel, a gyógyulni akaró élet tapogatózásával, — úgy jár még, mint a beteg, aki most került ki a kórházból, még tagjaiban a szenvedések bágyaltsága és érezni rajta a kárbol-illatot, de élni akar már és akárhogy is, de tudni is fog élni.

Budapesti Könyvtári Társulás háziyomdája 1919.